

[Lenger]

Der er et princip, der har været berørt flere gange både af ministeren og af en række af de borgerlige ordførere, og det vil jeg godt tage op.

Det er begrebet decentralisering. Man siger, at hvis man uddelegerer opgaver til kommunalbestyrelsernes stående udvalg, så er det decentralisering. Så må man undskylde os. Så forstår vi ikke det samme ved decentralisering. Ved decentralisering forstår vi, at man delegerer opgaverne ud til dem, de vedrører. En delegation fra kommunalbestyrelsen til udvalgene er ikke en delegation til dem, det vedrører. Det er en delegation til nogle andre, som de enkelte forhold vedrører lige så lidt som den samlede kommunalbestyrelse, men forskellen er, at det foregår bag lukkede døre.

Jeg er meget uenig med ministeren, når hun siger, at hvis man vedtager det forslag, vi har fremsat, så vil interessen for det kommunale arbejde falde. Vi mener tværtimod, at interessen vil stige, for der vil være flere sager, som vedrører den enkelte borger. Der vil være flere sager, hvor den enkelte borger kan føle på sin egen pengepung, at det er af betydning, hvad kommunalbestyrelsen beslutter.

Men først og fremmest glemmer indenrigsministeren i sit indlæg det, som er hele offentlighedselementet i forslaget om, at takster skal fastsættes på offentlige møder. Hun taler om kommunalbestyrelsernes bekvæmlichkeit og om de praktiske vanskeligheder, de kan få, men det, der er det virkelige argument for forslaget, er, at beslutninger, der er af så stor betydning for de enkelte borgere som takstfastsættelsen, bør tages i offentlige møder. Det element havde ministeren ikke med. Det er trods alt det væsentligste argument for forslaget.

Jeg synes i særdeleshed, det var interessant at få oplyst af ministeren, at øget offentlighed omkring den kommunale beslutningsproces er i strid med regeringens moderniseringsprogram, i strid med regeringens reglansæring. Det synes jeg var en ganske interessant oplysning at få. Det har vi nu i øvrigt altid ment at det var, men det er dog interessant, at ministeren selv siger det.

Jeg vil gerne sige til fru Hanne Andersen og fru Dagmar Mørk Jensen, der stort set havde den samme holdning, at vi synes ikke, det er tilstrækkeligt til at sikre offentlighed,

at et kommunalbestyrelsesmedlem kan kræve en sag sat på dagsordenen. Det er jo sådan, at et kommunalbestyrelsesmedlem ikke i alle tilfælde kan kræve en sag realitetsbehandlet, og der er trods alt en vis forskel på at kunne kræve den sat på dagsordenen og så at kunne kræve den realitetsbehandlet. De to ting følges ikke ad.

Hvis man ser på offentlighedselementet, må det, vi diskuterer, når vi diskuterer offentlighed i den kommunale forvaltning, vel være borgernes indsigt og borgernes mulighed for at følge med, ikke så meget de enkelte kommunalbestyrelsesmedlemmers. De har selvfølgelig krav på bedre arbejdsvilkår, men det må vel først og fremmest være borgernes interesser, det vedkommer. Der er trods alt en forskel på den måde.

Jeg forstod på fru Hanne Andersen, at der måske var en lille åbning fra socialdemokratiets side, og vi vil gerne diskutere en tydeliggørelse. Derfor vil jeg gerne henvise til, hvad jeg startede med at sige, nemlig at der på trods af alle de praktiske vanskeligheder, ministeren startede med at opregne her, faktisk er kommunalbestyrelser, der fuldt og helt følger det, som er intentionen med vores forslag, og som formår i offentlighed at fastsætte taksterne. Det er de kommunalbestyrelser, der allerede som et led i budgetbehandlingen fastsætter taksterne. De kommunalbestyrelser, der gør sådan, opfylder intentionerne i vores forslag, og de får ikke tusind ekstra sager at tage stilling til. De får et par sider ekstra til budgetbehandlingen og får mulighed for i forbindelse med den offentlighed, der er under enhver budgetbehandling, at tage en offentlig diskussion om, hvor store taksterne skal være.

Hvis fru Hanne Andersen med sit ønske om tydeliggørelse tænker på kommuner af den karakter, vil vi være indstillet på at ændre vores forslag eller eventuelt være med til at skrive i en betænkning fra udvalget, at forslagens intentioner er opfyldt, hvis man gør det på den måde, for så har man sikret offentlighed omkring det.

Det, vi har noget imod, er, at man vedtager en meget stor post på en indtægtskonto. Så står den dér og flagrer, ingen kan gennemskue den, og så er det i øvrigt op til udvalgene at foretage de nærmere beregninger, som meget, meget få borgere kan følge med i.